

Publicerad 2006-10-31 00:46 av _Mian_

Strindbergs hatt

Natten bonar fram den nya dagen

månen halv och äggulsfärgad
stryker längs trädtoppsbarr
landar strax därpå
på en enslig okänd plats.

Han säger med dov stämma,
som om du inte vill störa gryningen

- Havet ser så ensamt ut idag
och låter morgonens första krusning
rulla in i handflatan

Hon svarar

- Såsom människorna
och ser August lyfta på hatten
från ett nyss inseglat silvermoln

sedan vänder de tillbaka
till rum vars väggar skiftat färg
och lägger livets papperspussel
i omvänd ordning.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren _Mian_ med Poeter.se id #153 innehar upphovsrätten